

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr.sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2017 roku,

sprawy **T. M.** s. G. i G. z domu D., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 05 lipca 2017 r w miejscowości G. ul. (...), gm. T., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 09:25 do stężenia 0,81 mg/l, o godzinie 09:42 do stężenia 0,77 mg/l, o godzinie 09:56 do stężenia 0,73 mg/l, o godzinie 09:58 do stężenia 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, wyrokiem z dnia (...) Sądu (...) w P. Sygn. Akt (...)

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego **T. M.** w miejsce zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 05 lipca 2017 roku w miejscowości G. ul. (...), gm. T., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 09:25 do stężenia 0,81 mg/l, o godzinie 09:42 do stężenia 0,77 mg/l, o godzinie 09:56 do stężenia 0,73 mg/l, o godzinie 09:58 do stężenia 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...), czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 4 (czterech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego T. M. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05.07.2017 roku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

T. M. został oskarżony o to, że:

W dniu 05 lipca 2017 r w miejscowości G. ul. (...), gm. T., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 09:25 do stężenia 0,81 mg/l, o godzinie 09:42 do stężenia 0,77 mg/l, o godzinie 09:56 do stężenia 0,73 mg/l, o godzinie 09:58 do stężenia 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, wyrokiem z dnia(...) Sądu (...) w P. Sygn. Akt (...)

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 5 lipca 2017 roku około godziny 09.20 w miejscowości G. na ulicy (...) T. M. prowadził samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...). Kierujący został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji i poddany badaniom trzeźwości.

/dowód: notatka urzędowa- k. 1 /

Badania stanu trzeźwości T. M. przeprowadzone o godzinie 09:25 wykazały stężenia - 0,81 mg/l, o godz. 09:42 stężenia - 0,77 mg/l (alkosensor), o godz. 09:56 wykazały stężenia - 0,73 mg/l, o godz. 09:58 stężenia - 0,66 mg/l (alkometr) alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 2, 4/

Oskarżony T. M. ma 39 lat. Legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu rolnik. Prowadzi gospodarstwo rolne o pow. 20 ha, z czego osiąga dochód na poziomie 4.000 zł.. Jest żonaty. Ma na utrzymaniu żonę i dwoje dzieci. Posiada majątek nieruchomości – gospodarstwo rolne, maszyny rolnicze o wartości 75.000 zł, oraz nieruchomość zabudowana domem mieszkalnym o pow. około 200 m².

/dowód: dane wskazane na rozprawie głównej – k. 59-59v/

Oskarżony T. M. nie był uprzednio karany.

/dowód: odpis wyroku S. (...)w sprawie (...) – k. 23/

Przesłuchany w charakterze podejrzanego T. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przesłuchany w charakterze oskarżonego T. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień potwierdził uprzednie, dodając, że przejechał w stanie nietrzeźwości 15 km, przy bardzo małym natężeniu ruchu.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 14, 59v/

Sąd zważył, co następuje:

Fakty istotne w sprawie są bezsporne. Oskarżony przyznał się do popełnienia zrzucanego mu czynu. Nie ma przeciwdowodu dla oświadczenia oskarżonego co do odległości pokonanej w stanie nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości został ustalony poprzez stosowne badania. Badania te przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. Nr 98, póź. 602 z późn. zm.). Dokument w postaci protokołu badania sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty. Stężenie alkoholu podano we właściwych jednostkach (mg/l). Oskarżony nie kwestionował wyników badań.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie występku polegających na tym, że w dniu 05 lipca 2017 roku w miejscowości G. ul. (...), gm. T., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 09:25 do stężenia 0,81 mg/l, o godzinie 09:42 do stężenia 0,77 mg/l, o godzinie 09:56 do stężenia 0,73 mg/l, o godzinie 09:58 do stężenia 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...), czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, na co wskazują wyniki badań i w tym stanie prowadził pojazd mechaniczny.

Oskarżyciel publiczny stawia oskarżonemu zarzut popełnienia czynu z art. 178a § 4 kk, odwołując się do wyroku Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) w sprawie (...) Istotnie wyrokiem w opisaney sprawie przypisano oskarżonemu czyn z art. 178a § 1 kk i orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, orzeczono nadto grzywnę oraz środek karny – zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 16.09.2014r.. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 19.05.2015r.. Środek karny został wykonany w dniu 16.09.2015r. (k. 24). Oskarżony wykonał grzywnę w dniu 12.04.2016r. (karta karna, oraz karta dłużnika – k. 103 akt (...)). Okres próby upłynął w dniu 19.05.2017 roku. Stosownie do treści art. 76 § 1 kk, skazanie na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania ulega zatarciu mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. Taka sytuacja zachodzi w sprawie przedmiotowej. Fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk, zaistniały w dacie wyrokowania co do popełnionego czynu określonego w art. 178a § 1 kk, uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie art. 178a § 4 kk, także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania (wyrok SN z dnia 01.04.2016r., III KK 427/15, Legalis nr 1430468). W realiach tej sprawy, wobec zatarcia z mocy prawa uprzedniego prawomocnego skazania za czyn z art. 178a § 1 kk, zasadne jest przyjęcie, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona występkę w typie podstawowym.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, w pełni poczytalną. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstwa.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

Kara grzywny w liczbie 120 dziennych stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia:

a/ okoliczności obciążające:

- ponad trzykrotnie przekroczony ustawowy próg trzeźwości,
- znaczna odległość jaka pokonał oskarżony w stanie nietrzeźwości;

b/ okoliczności łagodzące:

- uprzednią niekaralność.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę również cele ogólnoprewencyjne. Ich istota polega na wpływaniu - także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość - na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemu te tworzących. Orzeczona kara będzie zatem mieć także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy, ale i na innych członków społeczeństwa. Kara jest bowiem również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszałającej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądanego postaw. Chodzi o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa.

Kara grzywny stanowi realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścił.

Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 2 kk i 33 § 3 kk.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, Sąd zobligowany był - na podstawie art. 42 § 2 k.k. - orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi na okres 4 lat (z woli ustawodawcy, poczynając od 18.05.2015r. wymiar minimalny to 3 lata) zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia przede wszystkim stopień przekroczenia ustawowego progu trzeźwości, oraz znaczną odległość - 15 km jaką oskarżony pokonał w tym stanie.

Nadto dodatkową realną dolegliwością jest środek karny pod postacią świadczenia pieniężnego, którego wysokość - z woli ustawodawcy - jest limitowana w dolnej granicy kwotą 5.000 złotych. Na takim też poziomie został w tej sprawie orzeczony. Przy czym środek ten ma aktualnie charakter obligatoryjny.

Okres zatrzymania prawa jazdy zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego - zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, stosownie do treści art. 63 § 4 kk.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa:

a/ tytułem zwrotu części wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotą 70 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych - 30 zł

- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym - łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./);

b/ tytułem opłaty kwotą 240 złotych - ustalono na podstawie art. 3 ust 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).